

İğrenç Barbarlık, Arsız Bir Riyakârlık

22.04.2020 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Bob Avakian’ın a?a??da çevirisini sundu?umuz yaz?s? 21 Nisan 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yay?nlanm??t?r. Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/644/bob-avakian-revolting-barbarity-shameless-hypocrisy-simple-questions-en.html>

İğrenç Barbarlık, Arsız Bir Riyakârlık

“Büyük Amerikan Demokrasisi” Mitine Ba?l? Olanlar ?çin: Baz? Basit Sorular

Herhangi biri, köleciliğin kaldırılması için mücadele etmiş ve kendisi de eski bir köle olan Frederick Douglass’ın 4 Temmuz 1852’deki konuşmasında cesur ve gerçeği açıkça ortaya koyan şu cümlesini inkar edebilir mi?

İğrenç barbarlık ve arsız bir riyakârlıkta Amerika’nın eline kimse su dökemez.

Bu ifade arada geçen zamanda halen yankısını sürdürmektedir ve bugün derin bir gerçeği ifade etmektedir.

Eğer bu ifadeden şüphe ediyorsanız ya da bu sözler sizi rahatsız etmişse, o halde şunu düşünün: Kölelik resmen İç Savaş ile sona erdikten sonra, uzun yılları bulan “Jim Crow” ayrımcılığı döneminde ((**Jim Crow** komedyen Thomas Rice’in ırkçı ve beyaz üstünlükçü bir bakış açısıyla 1828’de yarattığı bir karakterdir. Rice’in canlandırdığı karakter, geri zekâlı, ilkel, beceriksiz bir “zenci” tiplemesidir. Rice, karakteri canlandırırken yüzünü kömürle siyaha boyuyordu. Jim Crow, aşağılamak amacıyla beyazlar tarafından siyahlara takılan isimlerden biriydi. **Jim Crow Yasaları**, demiryolları ve tramvaylarda ırk ayrımını benimseyen ilk yasa 1875’te Tennessee’de kabul edildikten hemen sonra, tüm Güney eyaletlerinde birden demiryollarında ırk ayrımı uygulamasına gidildi. Her yere *Sadece Beyazlar İçin* ve *Siyahlar* tabelaları asıldı. Aslında bunların hepsi mevcut durumun resmiyet kazanması anlamına geliyordu. Uygulamada ise bu, otelleri, tiyatroları, kütüphaneleri ve hatta asansör ve kiliseleri

de kapsıyordu. Jim Crow Yasaları, siyahilerin özgürleşmesi aktivistlerinden Martin Luther King'in öldürüldüğü 1968'e kadar yürürlükte kalmıştır)) Siyahi halk bir kez daha köleleştirildi, sürekli teröre maruz bırakıldı ve binlerce kişi de linç edildi. **Bu linçlerde beyaz yetişkinler ve çocuklardan oluşan büyük kalabalıklar buluştular, linç edilmiş Siyahileri izlediler, parçalanmış beden parçalarını aralarında kapişmaya çalıştılar, tezahürat yaptılar ve bu linçler bir kutlama şeklinde yaşandı. Ayrıca bu linçlerin fotoğraflarından yapılan kartpostallar ülke çapında satıldı.**

Bu yalnızca bir kerelik sapık bir

şiddet partisi değildi - nesilden nesile tekrar tekrar gerçekleşti. Bu durum ülkenin “özellikle iyi” doğasından bir çeşit “sapma” değildir. Ve bu durum yalnızca “çok eski tarihlerde oldu” meselesi de değildir. Bu tür zulümler geride kalan şeyler değildir, çünkü bu ülke “daha mükemmel bir birlik” doğrultusunda yoluna devam etmektedir. 2.Dünya Savaşı'ndan sonra, 1960'ların sonlarında ve 1970'lerin başında yüksek bir noktaya ulaşan ve o zamandan beri çeşitli şekillerde ve çeşitli düzeylerde devam eden Sivil Haklar ve Siyahların Kurtuluş Mücadeleleri yükselmesine rağmen (ve bu ülkenin aşağılık tarihinden kopan, özellikle çok sayıda beyaz genç de bu mücadeleleri aktif olarak desteklemiştir) gerçek şu ki, **1960'dan bu yana polis, “Jim**

Crow” ayrımcılığı ve Ku Klux Klan terörü günlerinde linç edilenlerden daha fazla Siyahiyi öldürmüştür ve bir bütün olarak siyahiler, polis tarafından her zaman vahşice saldırı veya öldürölme tehdidiyle yaşarlar.

Ve tüm bunlar, bu ülkenin başından bugüne kadar yaşanan her şeyin yoğun bir ifadesidir. Bu ülkenin yöneticileri kendilerini “özgür dünyanın liderleri” ilan ederken, zenginliklerini ve güçlerini dünyanın her yerinde izledikleri acımasız vahşilik, yağma ve yıkım yoluyla korumaktadır. Revcom.us adresindeki *Amerikan Suçları* dizisinde bu suçlar ortaya konmaktadır, bu suçların muazzam kapsamı bu ülkedeki sistemin doğasının ve yapısının ne üzerine “inşa edildiği” konusunda şüphe bırakmamaktadır. Frederick Douglass’ın sözlerini tekrarlamak gerekirse:

İğrenç barbarlık ve arsız bir riyakârlıkta Amerika’nın eline kimse su dökemez.

Son bir soru: Tüm bunlarla yüzleşmek ve tüm bunlara bir son vermek için kararlılıkla hareket etmenin; bunun bir gerçeklik haline gelmesinin, radikal olarak farklı bir sistem ve radikal olarak farklı türden bir ülke olmanın zamanı değil mi?